

HET TREINSTATION

Eind december: veel mensen maken een reis om hun familie weer te zien. Velen nemen daarvoor de trein. In en om een treinstation is er van alles te beleven. Sommige tekenaars hopen zelfs op vertraging, zodat ze even de tijd hebben om te tekenen. Anderen tekenen elke dag een beetje, op weg naar en van hun werk. De hal is meestal vrij toegankelijk, ook daar kun je tekenen. Aan de buitenkant van het station is er veel te zien: de architectuur en de grote stationsklok, mensen die zich haasten om hun trein te halen, alle sporen en rode lichten, auto's die op het laatste moment een passagier afzetten. In deze editie van **Zo kan het ook** zie je hoe tien schetsers naar een station gingen om een tekening te maken, allemaal in hun eigen stijl. **Zo kan het ook.**

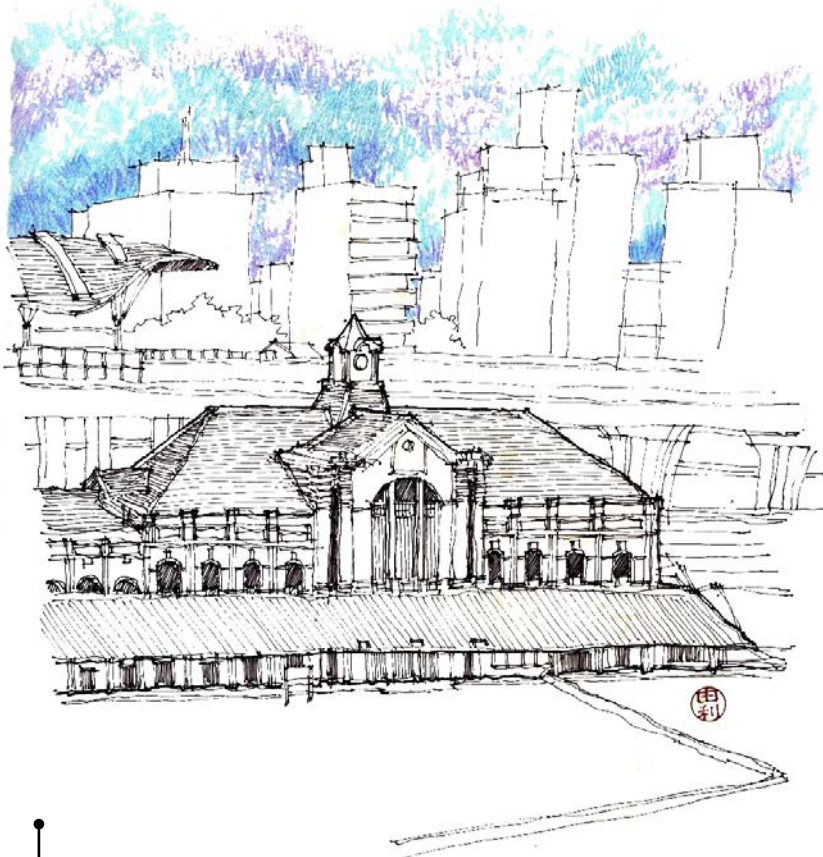
'We zijn er zo aan gewend dat we er niet meer naar kijken' **Nathalie Dauvilliers**

ANNE
ROSE

Nathalie Dauvilliers uit Saint-Vrain, vlak onder Parijs (Frankrijk) passeert dit kleine station in Ballancourt zo vaak, dat ze het nog nauwelijks opmerkt. Een urban sketcher zit toch anders in elkaar dan een willekeurig ander: opeens zie je het, zie je de charme van dat piekleine stationnetje uit 1865, vlak bij je huis. Het station heeft maar twee sporen en de trein brengt veel forensen naar Parijs. Nathalie heeft echt goed gekeken naar alles wat er rondom een station te zien is: de bovenleidingen, het stoplicht, de spoorboom, de SOS-telefoon, de paal voor de electriciteitskabels, alle hekken, het perron en er zelfs de trein die uit La Ferté Alais komt.

[Facebook](#)
[Instagram](#)

Yulianto Qin uit Medan (Indonesië) is docent architectuur en zelfstandig illustrator. Verder houdt hij van geschiedenis, fotografie, boeken en strips. Toen Yulianto in Taichung (Taiwan) was, kon hij vanuit het Chance Hotel het oude treinstation zien en natuurlijk tekende hij het. Het was oorspronkelijk een houten gebouw, gebouwd in 1905, dat in 1908, tijdens de Japanse bezetting van Taiwan in gebruik werd genomen. In 1917 werd het gebouw herbouwd, nu met bakstenen. Het station was een symbool van een tijdperk en is nog steeds een herkenningspunt in de stad. De architectuur is sterk beïnvloed door de Japanse koloniale architectuur. Inmiddels is het gebouw een nationaal historisch monument. Vlak naast dit station is een nieuw, modern treinstation gebouwd. Het oude station doet geen dienst meer als treinstation en is nu een van de meest complete treinstations die nog in Taiwan staan.

[Facebook](#)
[Instagram](#)

Mark dela Cruz (Arki) woont in Hanoi (Vietnam) en is architect van beroep. Van oorsprong komt hij uit de Filippijnen maar Vietnam is nu zijn tweede thuis. Hij sloot zich aan bij de Urban Sketchers Hanoi en heeft op die manier een groot deel van de stad gezien. Tijdens en vlak na de lockdown wilde hij zijn negatieve gevoel ombuigen naar iets positiefs. Daarom is hij de straat op gegaan om koloniale gebouwen en winkelpanden in de oude wijken te tekenen, vanwege hun historische waarde. Normaalgesproken is het er erg druk, maar tijdens deze periode kon Mark volop genieten van de vredige schoonheid van deze oude panden en verlaten straten.

Hier zien we het treinstation van Hanoi, ontworpen door Henri Vildieu, een Franse architect. Het werd gebouwd in 1895, in de tijd dat Hanoi de belangrijkste stad was van de Franse kolonie Indochina. In de jaren zeventig werd het middengedeelte door de oorlog beschadigd, vandaar dat de centrale hal in moderne stijl is herbouwd.

‘Ik kan me dat gevoel van vroeger goed voorstellen: dat je uit een drukke stad naar je woonplaats terug komt – vooral als je met de trein thuiskomt.’

‘Deze architecturale schat herinnert me aan de hoop, dat we na deze uitdagende tijden allemaal weer herenigd zullen worden met onze dierbaren. We moeten vooruit blijven gaan.’ Dat doet Arki denken aan de uitspraak van Paulo Coelho: “Het leven is de trein, niet het station”.

[Facebook](#)
[Instagram](#)

Yurii Andreichyn uit Kiev (Oekraïne), artiest en architect, maakte deze prachtige tekening van het centrale treinstation, Station Kyjiv-Pasazjyrsky aan het Vokzalnapein, het belangrijkste spoorwegstation van de stad. Alle langeafstandtreinen maken gebruik van dit station. Het station is in 1937 gebouwd naar een ontwerp van Oleksandr Verbytsky en combineert Oekraïense barok met elementen van het constructivisme. Yurii gebruikte voor deze tekening een fineliner en het lijkt alsof hij de pen zelf zijn weg liet zoeken, we zien zo veel lijnen, die dansen over het papier. Kijk je van iets verderaf dan zie je precies hoe het station eruit ziet, je kunt bijna de neonletters op de top en boven de entree lezen.

[Facebook](#)
[Instagram](#)

Raphael Zinner kan – behalve tekenen – ongelooflijk goed cello spelen. Hij is geboren in Ravensburg (Duitsland). Hij kreeg zijn eerste cellolessen toen hij vier jaar was, daarna is hij zich blijven ontwikkelen en won vervolgens de ene na de andere prijs. Sinds maart 2022 is Raphael verbonden aan de *Deutsche Kammerphilharmonie Bremen* en kan zo zijn kamermuziek- en orkestervaring uitbreiden. Volgens internet kenmerkt hij zich 'door zijn bloeiende, kleurrijke toon. Zijn spel kenmerkt zich door een gedeelde virtuositeit die nooit tentoon wordt gespreid, maar volledig ondergeschikt is aan de muzikale compositie.'

Raphael reist veel, en zo te zien gebruikt hij de wachttijden op de stations goed. Links zien we de buitenkant van het hoofdstation in Bremen, rechts de binnenkant van het treinstation in Hamburg, getekend vanaf de brug die over de sporen loopt. Wat bijzonder dat we over zijn schouder mogen meekijken.

[Instagram](#)

[Flickr](#)

[YouTube](#)

Greg McDonald uit Southampton/Oakville (Canada) legt kleine momenten vast en vertelt grote verhalen door te reizen met inkt en waterverf. 'Toen onze dochter jong was, reisden we elke zomer naar Europa. Dat vroeg erom om onze avonturen vast te leggen in inkt, grafiet en aquarel. Door op locatie te schetsen en te schilderen heb ik niet alleen fysieke ruimtes kunnen vastleggen, maar ook de emotie en energie van dat moment. Nu doe ik hetzelfde vaak samen met mijn dochter.'

'Het maken van een schets is een proces van selectie en verbanden; het is een heel persoonlijk proces. Ik gebruik het samenspel van licht en schaduw om mijn verhaal te vertellen. Het onderwerp bepaalt of ik daarna kies voor inktlijnen of meer ongreepbare waterverfstreken. Het resultaat wordt dan levendig, met beweging, een momentopname. Het vastleggen van die beweging, het ritme en de combinatie van het gebouw en het leven dat zich daarin afspeelt, is voor mij pure vreugde.' Deze prachtige tekening heeft Greg gemaakt in *Gare de l'Est* (Parijs) toen hij moest wachten op de trein. Hij maakt meesterlijk gebruik van het licht-donker-contrast en we zien de reizigers die gehaast naar de trein lopen.

[Instagram](#)

Manas Burman uit Toronto (Canada) studeerde *Art & Design* aan de universiteit en is lid van de *Urban Sketcher Toronto*. Hij heeft zijn eigen stijl gevonden: hij tekent snel met een pen, en plaatst daarna kleurvlekken, soms met waterverf (zoals hier), soms met dikke markers. Het resultaat is een swingende tekening, vol leven. Manas vult zijn vormen niet, hij plaats kleurtoetsen op plekken die hij belangrijk vindt. Het is bijna alsof we de reizigers zien bewegen. We zien hier de immense vertrekhal van het *Union Station*, die ook wel de grote zaal wordt genoemd. Deze hal is 76 meter lang en 27 meter hoog. Na het *New York Penn Station* is dit het drukste station van Noord-Amerika, met 72 miljoen reizigers per jaar.

[Instagram](#)

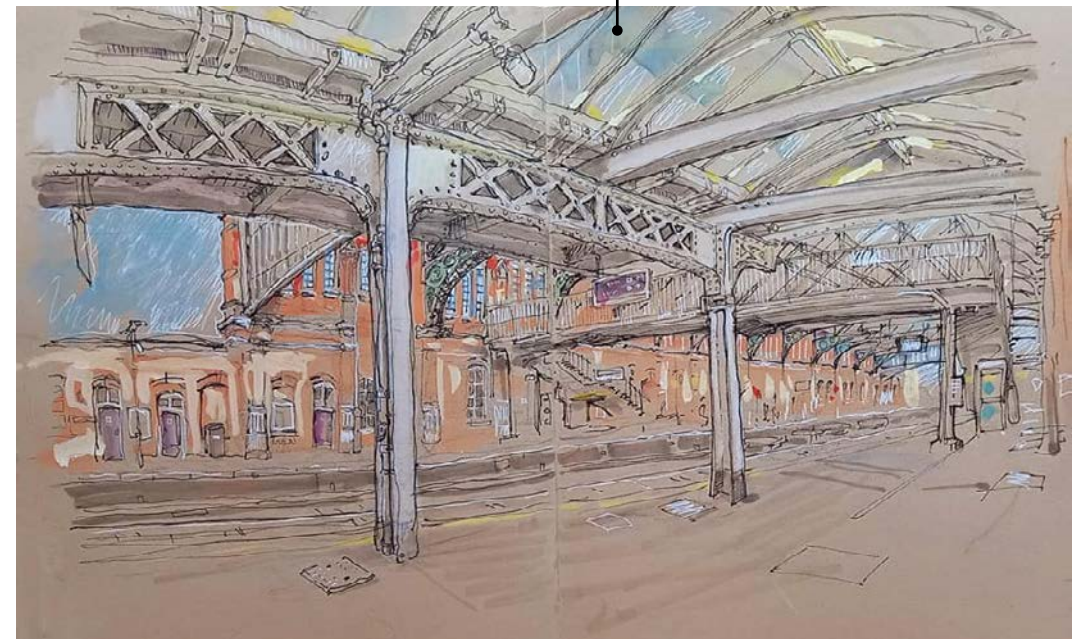
Mel Barranco uit Harrison, New York (Verenigde Staten) werkt als data-uitwisselingspecialist voor een modejuwelenbedrijf in Midtown Manhattan en is lid van de New York Urban Sketchers. Hoewel hij geen achtergrond in de kunst heeft – hij heeft een diploma in levensmiddelentechnologie – houdt Mel van tekenen en schetsen. In zijn visuele dagboek documenteert hij dagelijks zijn treinreis van 45 minuten en de vele mensen die hij tegenkomt. Voor Mel is *sketchwaiting* (zoals zijn vriendin Tina Koyama het noemt) een geweldige manier om onproductieve tijd door te brengen, en om zijn schetsvaardigheid te verbeteren. Hij schetst zo discreet mogelijk en gebruikt eenvoudige materialen die hij snel uit zijn zak kan pakken. Hij beschouwt zijn schetsboek als een hulpmiddel om de schoonheid van het gewone dagelijkse leven te zien en te waarderen. Mel vindt schetsen zelfs een vorm van meditatie en ontspanning die hem helpt zich te concentreren en te genieten. Wat we hier zien is een brutale aanpak. Vooraf heeft Mel willekeurige zwarte strepen op het papier gezet; dat heeft hij als basis gebruikt voor deze prachtige tekening van een tamelijk oninteressante plek: het parkeerterrein naast Harrison Station.

[Facebook](#)
[Instagram](#)
[Website](#)

'Kunst is niet mijn achtergrond, maar ik geniet er wel van om het te maken' Mel Barranco

Derek Jerman (Des) uit Bournemouth (Engeland) studeerde *Painting, Printmaking and Sculpture* aan de Arts University Bournemouth. Hij werkt inmiddels meer dan twintig jaar als zelfstandig grafisch ontwerper, gespecialiseerd in illustratie, design voor print en interactieve media. Des moet een treinkaartje 'naar nergens' kopen om op het perron van dit station (1885) te kunnen tekenen. Het station is in 1987 ernstig beschadigd tijdens de *great storm*. Des koos voor gekleurd papier als ondergrond, zodat hij met zowel lichte als donkere kleuren kon werken. Hij gebruikte daarvoor pen, waterverf en witte gouache. Geweldig, om al die gietijzeren constructies op papier te zien.

[Facebook](#)
[Instagram](#)

Sandra Roussy Menia uit Voglans, Savoie (Frankrijk) ontdekte zo'n twaalf jaar geleden aquarel; ze geeft inmiddels zelf workshops over dit onderwerp. Ze is gespecialiseerd in urban sketching en gebruikt verschillende mediums: acrylverf, aquarel, pastel, collage en Oostindische inkt. 'Ik schilder veel buiten. Ik houd van restaurants, terrasjes, architectuur, plekken vol geschiedenis die bruisen van het leven.' Sandra neemt volop tijd voor haar tekeningen en het is voor haar belangrijk om plezier te hebben. 'Er is altijd iets dat niet werkt zoals ik wilde, ik probeer daarvan te profiteren. Mijn tekeningen

wekken de indruk dat ze moeiteloos zijn gemaakt, maar dat is niet altijd zo. Met aquarel laat ik het water graag stromen, bewegen, de pigmenten meeslepen.'

Hier zien we de sporen en treinen bij het station van Chambéry, gezien vanaf de loopbrug boven de sporen. In de verte zien we de trein-rotonde van Chambéry. Wat een beweging en kleurspel, de lucht zindert ervan.

[Facebook](#)

[Facebook](#)

[Instagram](#)

[Website](#)

Alle tekenaars hebben toestemming gegeven voor het gebruik van hun tekening in deze blog. Alleen Greg McDonald heb ik helaas niet kunnen bereiken. © Anne Rose Oosterbaan. Engelse editie: Nino van Vuuren.

Heb je afleveringen gemist van

Zo kan het ook?

Hier kun je alsnog de vorige versies bekijken en downloaden:

- [1. Zo kan het ook: luchten](#)
- [2. Focus: wat wil je tekenen?](#)
- [3. Er staat een boom in de weg](#)
- [4. Kleurpotloden](#)
- [5. Hoezo, perspectief?](#)
- [6. Wit is ook een kleur](#)
- [7. Tekenen in de auto](#)
- [8. Jasses, het regent](#)
- [9. Weinig tijd? Echt waar?](#)
- [10. Bomen tekenen](#)
- [11. Alleen potlood](#)
- [12. Schetsboek vergeten](#)
- [13. Perspectief zonder liniaal](#)
- [14. De torenspits past niet](#)
- [15. De echte kleur. Of niet](#)
- [16. Binnen de lijntjes](#)
- [17. Tekst in je tekening](#)
- [18. Gekleurd papier](#)
- [19. Het dak op](#)
- [20. Zo saai](#)
- [21. Spetteren en kliederen](#)
- [22. Thumbnails \(miniatureschetsen\)](#)
- [23. De kleur van schaduw](#)
- [24. Bruggen](#)
- [25. Reflectie](#)

Nog meer inspiratie:

YouTube:

- Flinders Street [Railway Station](#) in Melbourne (Australië) sketch